

Nyfödda detta år i Tåby var 13 stycken, 7 pojkar och 6 flickor.
4 par vigdes i kyrkan och 8 stycken begrovs, av vilka 3 var underåroga.

Från **sockenstämmoprotokollen** kan nämnas.

Kyrkans tillstånd var i behov av reparation, men ansågs ej nödvändigt.
Dock skulle varje rote och gård se till att deras andel av kyrkomuren underhölls och att huvarna var i gott skick.

Tiondelogen i Prästgården saknade tröskebotten, dörrar och tak.
Kyrkvårdarna åtogss att skaffa tjänliga plankor och bräder samt att varje hemman skulle fullgöra dagsverken, så att tiondelogen till hösten stod färdig.

Tydiligen var skördeutfallet detta år dåligt, för till de fattigas underhåll beslöts köpa spannmål för penningar ur fattigkassan.

Beslöts, att den nye klockaren Wessin skulle åtnjuta samma förmåner som företräddaren.

Ville han uppbruka norra tomten fick han tillstånd till detta.

Det skomakare och skräddaretopr, som socknen hade på Häradsmarken i Kuddby socken, nu icke användes för sitt ändamål, hade det varit utarrenderat till kronoskogvaktaren Wilander.

Han påstod sig för reparationer m.m. bekostad 190 daler 16 öre för torpets repation och begärde reduktion av arrendesumman på 30 daler årligen, men sockenstämman bestämde att han skulle få bor där två år avgiftsfritt.

Vid **häradstingen**, som hölls vid Fristads gästgivaregård, förekom endast ett ärende, som berörde Tåby socken.

Det gällde sockenskräddaren Botvid Jönsson, som anklagade drängen Anders Hansson i Tåby, för att han på allm.n väg blivit överfallen, varvid blodvite uppstod.

Vitten hördes, men det gick ej att avgöra vems felet var, då Botvid Jönsson anklagades för anstötliga ord.

Häradsrätten avskrev målet i bist på bevis.